

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA PENALĂ

DOSAR NR. 14607/197/2016

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 07 iunie 2017

Instanța constituită din:

Complet de judecată AJ3:

Președinte: – judecător

Judecător:

Judecător:

Grefier:

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public – procuror – din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov

Pe rol se află soluționarea apelurilor declarate de Parchetul de pe lângă Judecătoria și inculpatul D.D. împotriva sentinței penale nr. din data de pronunțată de Judecătoria în dosarul penal nr. ..., în complet de divergență, cu respectarea dispozițiilor art. 111 alin. 9 din Regulamentul de Ordine Interioară nr. 1375/17 decembrie 2015.

Dezbaterile în cauza de față s-au desfășurat în conformitate cu dispozițiile art. 369 alin. 1 Cod Procedură penală, în sensul că desfășurarea ședinței de judecată a fost înregistrată cu mijloace tehnice audio.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă pentru apelantul inculpat D.D., lipsă, apărătorul ales, avocat B.C., conform împuternicirii avocațiale seria ... nr. ...

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a expus referatul cauzei de către grefier, după care:

Instanța, față de soluția pronunțată de Judecătoria Brașov și motivarea acestei soluții, din oficiu, potrivit art. 475-476 Noul Cod de procedură penală, pune în discuția părților admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: **dacă, în raport cu dispozițiile art. 83 alin. 1 lit. b) Cod penal și art. 88 alin. 3 Cod penal, în ipoteza săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere al amânării aplicării unei pedepse este obligatorie dispunerea condamnării pentru noua infracțiune ori se poate dispune din nou amânarea aplicării pedepsei pentru aceasta, fără revocarea amânării aplicării pedepsei anterioare.**

Raportat la interpretarea diferită ce se poate da acestor texte de lege, instanța acordă cuvântul.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, apreciază că este oportună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Dacă se face referire strict la textul de lege, pare a se permite acest lucru, dar nu se știe dacă voința legiuitorului a fost aceea ca în situația în care o persoană a beneficiat de amânarea aplicării pedepsei și dacă a săvârșit o nouă infracțiune, mai poate beneficia de amânarea aplicării pedepsei, fără revocarea amânării aplicării pedepsei anterioare.

Apărătorul ales, avocat B.C. pentru apelantul inculpat D.D., având cuvântul, pune concluzii în sensul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Totodată, în temeiul art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, solicită suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

*pt. Confuziune
only*

În opinia sa, apărătorul ales susține că poate fi pronunțată o soluție cu amânarea aplicării pedepsei. Dacă legiuitorul, prin textul de lege prevăzut de art. 336 alin. 1 Cod penal, a dat posibilitatea pedepsei închisorii sau cu amendă, cu atât mai mult, poate fi pronunțată o pedeapsă cu amânarea aplicării pedepsei.

Instanța apreciază că este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu următoarea întrebare:

Dacă, în raport cu dispozițiile art. 83 alin. 1 lit. b) Cod penal și art. 88 alin. 3 Cod penal, în ipoteza săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere al amânării aplicării unei pedepse este obligatorie dispunerea condamnării pentru noua infracțiune ori se poate dispune din nou amânarea aplicării pedepsei pentru aceasta, fără revocarea amânării aplicării pedepsei anterioare.

Instanța arată că motivarea urmează să fie detaliată în scris prin prezenta încheiere.

CURTEA,

Expunerea succintă a obiectului cauzei.

Prin sentința penală nr. / a Judecătoriei, în temeiul art. 336 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 374 alin. 4 raportat la art. 396 alin. 10 Cod procedură penală, s-a dispus condamnarea inculpatului D.D. la pedeapsa în cuantum de 9 (nouă) luni închisoare pentru comiterea infracțiunii constând în conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe (faptă comisă la data de 08.11.2015).

În temeiul art. 67 alin. 1 Cod penal s-a aplicat pedeapsa complementară constând în interzicerea exercitării dreptului prevăzut de art. 66 alin. 1 lit. i) Cod penal, privind interzicerea exercitării dreptului inculpatului de a conduce autovehicule, în sensul prevăzut de art. 6 pct. 6 din OUG nr. 195/2002 republicată, pentru o durată de 2 ani, după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă, după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate.

În temeiul art. 65 alin. 1 raportat la art. 66 alin. 1 lit. i) Cod penal s-au interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercitarea dreptului de a conduce autovehicule în sensul prevăzut de art. 6 pct. 6 din OUG nr. 195/2002, din momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare și până când pedeapsa principală privativă de libertate va fi executată sau considerată ca fiind executată.

S-a constatat că fapta din prezenta cauză a fost comisă la data de 08.11.2015 pe durata termenului de supraveghere al măsurii constând în amânarea aplicării pedepsei în cuantum de 1 an și 2 luni închisoare, stabilită conform sentinței penale nr. 2734/19.11.2014 pronunțată de Judecătoria Brașov în dosar penal nr. 21405/197/2014, definitivă prin neapelare la data de 16.12.2014.

În temeiul art. 88 alin. 3 Cod penal s-a revocat măsura constând în amânarea aplicării pedepsei în cuantum de 1 an și 2 luni închisoare stabilită conform celor mai sus evidențiate, pedeapsă care devine astfel executabilă.

În temeiul art. 88 alin. 3, teza a –II-a Cod penal raportat la art. 39 alin. 1 lit. b) Cod penal, s-a contopit pedeapsa stabilită în prezenta cauză, în cuantum de 9 luni închisoare, cu pedeapsa în cuantum de 1 an și 2 luni închisoare stabilită conform sentinței penale nr. 2734/19.11.2014, definitivă prin neapelare la data de 16.12.2014, fiind aplicată pedeapsa cea mai grea la care se adaugă sporul obligatoriu în cuantum de 3 luni închisoare, reprezentând o treime din pedeapsa în cuantum de 9 luni închisoare, urmând ca în final inculpatul D.D. să execute pedeapsa în cuantum de 1 an (un) și 5 (cinci) luni închisoare.

În temeiul art. 45 alin. 1 și 5 Cod penal se aplică inculpatului pedeapsa complementară constând în interzicerea exercitării dreptului prevăzut de art. 66 alin. 1 lit. i) Cod penal, privind interzicerea exercitării dreptului de a conduce autovehicule, în sensul prevăzut de art. 6 pct. 6 din OUG nr. 195/2002, republicată, pentru o durată de 2 ani, după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă, după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate, fiind aplicată și pedeapsa accesorie având același conținut.

În fapt, instanța de fond a reținut că la data de 08.11.2015, în jurul orei 15:00, inculpatul D.D., în vârstă de 75 de ani, a condus autoturismul marca Chevrolet, cu numărul de înmatriculare pe raza municipiului, fiind surprins de către un echipaj al poliției locale în timp ce se deplasa dinspre str. spre str. Fiind testat cu aparatul etilotest a fost evidențiată o concentrație alcoolică de 1,02 mg/l alcool în aerul expirat, împrejurare față de care inculpatul a fost condus la sediul Spitalului Clinic Județean de Urgență, pentru recoltarea probei de sânge în vederea stabilirii alcoolemiei. În urma analizei unei singure probe biologice de sânge care i-a fost prelevată inculpatului, s-a stabilit că acesta avea o îmbibație alcoolică peste limita legală, respectiv de 2,00g/l alcool pur în sânge la data de 08.11.2015, ora 16:50.

Prin raportare la conținutul fișei de cazier, instanța de fond a constatat că fapta din prezenta cauză a fost comisă la data de 08.11.2015, pe durata termenului de supraveghere al măsurii constând în amânarea aplicării pedepsei în cuantum de 1 an și 2 luni închisoare, stabilită conform sentinței penale nr. pronunțată de Judecătoria în dosar penal nr., definitivă prin neapelare la data de 16.12.2014.

Așa fiind, în aplicarea prevederilor cuprinse în art. 88 alin. 3 Cod penal, instanța de fond a revocat măsura constând în amânarea aplicării pedepsei în cuantum de 1 an și 2 luni închisoare, stabilită conform celor de mai sus, pedeapsă care devine astfel executabilă.

Potrivit dispozițiilor cuprinse în art. 88 alin.3, teza a -II-a, Cod penal raportat la art. 39 alin. 1 lit. b Cod penal, instanța a contopit pedeapsa stabilită în prezenta cauză, în cuantum de 9 luni închisoare, cu pedeapsa în cuantum de 1 an și 2 luni închisoare stabilită conform sentinței penale nr. 2734/19.11.2014, definitivă prin neapelare la data de 16.12.2014, fiind aplicată pedeapsa cea mai grea la care s-a adăugat sporul obligatoriu în cuantum de 3 luni închisoare, reprezentând o treime din pedeapsa în cuantum de 9 luni închisoare, urmând ca în final inculpatul D.D. să execute pedeapsa în cuantum de 1 an (un) și 5 (cinci) luni închisoare.

Având în vedere gradul ridicat al îmbibației alcoolice, fapta inculpatului, care nu se afla la prima abatere rutieră, fiind urmată de producerea unui rezultat vătămător concret, instanța a făcut aplicarea prevederilor art. 67 alin.1 Cod penal și a interzis inculpatului, cu titlul de pedeapsă complementară, exercitarea dreptului prevăzut de art. 66 alin. 1 lit. i) Cod penal, privind interzicerea exercitării dreptului inculpatului de a conduce autovehicule, în sensul prevăzut de art. 6 pct. 6 din OUG nr. 195/2002 republicată, pentru o durată de 2 ani, după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă, după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate, urmând ca dreptul de a conduce să-i fie interzis inculpatului și cu titlul de pedeapsă accesorie.

Expunerea pe scurt a chestiunii de drept.

Problema de drept ridicată în cauză este dacă, în raport cu dispozițiile art. 83 alin. 1 lit. b) Cod penal și art. 88 alin. 3 Cod penal, în ipoteza săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere al amânării aplicării unei pedepse este obligatorie dispunerea condamnării pentru noua infracțiune ori se poate dispune din nou amânarea aplicării pedepsei pentru aceasta, fără revocarea amânării aplicării pedepsei anterioare.

Așa cum rezultă din motivare, în opinia instanței de fond se pare că revocarea amânării anterioare a aplicării pedepsei, potrivit art. 88 alin. 3 Cod penal, intervine automat atunci când inculpatul a săvârșit o nouă infracțiune în termenul de supraveghere al amânării aplicării pedepsei. Or, interpretarea dispozițiilor legale menționate pot conduce și la o altă concluzie, potrivit căreia revocarea amânării aplicării pedepsei nu poate fi adoptată dacă pentru noua infracțiune se dispune din nou amânarea aplicării pedepsei.

În doctrină a fost exprimată opinia potrivit căreia, în acest caz, este posibilă dispunerea amânării aplicării pedepsei pentru noua infracțiune, arătându-se că „În opinia noastră, pentru infracțiunea săvârșită în termenul de supraveghere, indiferent de forma de vinovăție cu care a fost comisă, instanța va avea la dispoziție toată gama de soluții procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, mai puțin renunțarea la aplicarea pedepsei. Dintre aceste soluții, numai condamnarea, și numai dacă este definitivă, va reprezenta o cauză de revocare obligatorie a

amânării aplicării pedepsei. Așa fiind, considerăm că este teoretic posibilă dispunerea unei noi soluții de amânare a aplicării pedepsei, chiar dacă verificarea condițiilor privind conduita infractorului și posibilitățile sale de îndreptare vor fi dificil de bifat *in concreto*. Într-o asemenea ipoteză, în mod evident, nu va opera revocarea amânării aplicării pedepsei dispuse inițial.” (A. Rîșniță, I. Curt, Renunțarea la aplicarea pedepsei. Amânarea aplicării pedepsei, Editura Universul Juridic, București, 2014, p. 184).

Într-o altă opinie, exprimată de asemenea în doctrină, s-a arătat că în această situație instanța ar fi obligată să dispună revocarea amânării aplicării pedepsei, menționându-se că „revocarea amânării aplicării pedepsei este obligatorie, iar nu facultativă, dacă în termenul de supraveghere a fost comisă alături de o infracțiune din culpă și o infracțiune intenționată sau praeterintenționată”. (M. Udriou, Drept penal. Partea generală. Noul Cod penal, Editura C.H. Beck, București, 2014, p. 267).

Examenul de admisibilitate a sesizării.

Curtea constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit dispozițiilor art. 475 Cod de procedură penală, întrucât:

- este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, în apel
- de lămurirea modului de interpretare și aplicare a problemei de drept puse în discuție depinde soluționarea pe fond a cauzei, având în vedere problema de drept penal substanțial ridicată, care este susceptibilă de interpretări diferite
- chestiunea de drept pusă în discuție nu face obiectul unui recurs în interesul legii și asupra acestei chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat deja printr-o decizie întemeiată pe dispozițiile art. 471 alin. 1 Cod de procedură penală sau printr-o hotărâre întemeiată pe dispozițiile art. 475 Cod de procedură penală.

Punctele de vedere ale părților.

Reprezentanta Ministerului Public arată că dacă se face referire strict la textul de lege, pare a se permite amânarea aplicării pedepsei pentru noua infracțiune, dar nu se știe dacă voința legiuitorului a fost aceea ca în situația în care o persoană a beneficiat de amânarea aplicării pedepsei și dacă a săvârșit o nouă infracțiune, mai poate beneficia de amânarea aplicării pedepsei, fără revocarea amânării aplicării pedepsei anterioare.

Reprezentatul inculpatului susține că este posibilă dispunerea amânării aplicării pedepsei pentru infracțiunea comisă în termenul de supraveghere.

Punctul de vedere al completului de judecată.

Completul de judecată consideră că în ipoteza săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere al amânării aplicării unei pedepse nu este obligatorie dispunerea condamnării pentru noua infracțiune, ci se poate dispune din nou amânarea aplicării pedepsei pentru aceasta, fără a se dispune revocarea amânării aplicării pedepsei anterioare.

Dispozițiile art. 88 alin. 3 Cod penal pot fi interpretate în sensul că, în ipoteza în care după amânarea aplicării pedepsei persoana supravegheată a săvârșit o nouă infracțiune intenționată în termenul de supraveghere, pentru care se dispune tot amânarea aplicării pedepsei, instanța nu este obligată să revoce amânarea anterioară a aplicării pedepsei. Aceasta deoarece potrivit art. 88 alin. 3 Cod penal instanța revocă amânarea aplicării pedepsei și dispune aplicarea și executarea pedepsei doar în cazul în care pentru noua infracțiune săvârșită în termenul de supraveghere *s-a pronunțat o condamnare*. În cazul în care pentru această infracțiune s-ar dispune tot amânarea aplicării pedepsei, rezultă că nu se impune revocarea amânării aplicării pedepsei, pentru că nu s-a pronunțat o soluție de condamnare.

Pe de altă parte, dispozițiile art. 83 alin. 1 lit. b) Cod penal, care reglementează condițiile pentru a se dispune amânarea aplicării pedepsei, pot fi interpretate în sensul că stabilirea unei pedepse cu amânarea aplicării acesteia nu constituie un impediment pentru a dispune din nou amânarea aplicării pedepsei pentru o infracțiune comisă în termenul de supraveghere. Aceasta deoarece, potrivit art. 83 alin. 1 lit. b) Cod penal, constituie un impediment pentru dispunerea amânării aplicării pedepsei faptul că infractorul *a mai fost condamnat anterior la pedeapsa*

închisorii (cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 lit. a) și lit. b) sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare). Or, amânarea aplicării pedepsei nu constituie o soluție de condamnare, motiv pentru care aceasta nu poate constitui un impediment pentru adoptarea din nou a unei soluții de amânare a aplicării pedepsei.

Prezentarea jurisprudenței Curții de Apel Brașov:

Nu a fost identificată jurisprudență care să analizeze în mod explicit această problemă de drept, în situații similare dispunându-se condamnarea pentru noua infracțiune și revocarea amânării aplicării pedepsei fără analizarea acestui aspect.

Întrucât în cauză nu mai sunt de efectuat alte acte de procedură, în baza art. 476 alin. 2 Cod de procedură penală curtea va suspenda judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

În numele legii

DISPUNE:

În baza art. 476 alin. 1 raportat la art. 475 Cod de procedură penală sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă, în raport cu dispozițiile art. 83 alin. 1 lit. b) Cod penal și art. 88 alin. 3 Cod penal, în ipoteza săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere al amânării aplicării unei pedepse este obligatorie dispunerea condamnării pentru noua infracțiune ori se poate dispune din nou amânarea aplicării pedepsei pentru aceasta, fără revocarea amânării aplicării pedepsei anterioare.

În baza art. 476 alin. 2 Cod de procedură penală suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică din data de 07 iunie 2017.

PREȘEDINTE

Grefier

- pentru conformitate -